

IMPOTÈNCIA

Anna Ripoll i Clotet

Sent un uc de molt lluny. Òbric es ulls i ho veig tot negre. Torna a sentir un altre uc, ara ja reconec qui és. Mon pare.

M'alça des llit i vaig cap a sa cuina.

Em prepara una tassa de llet, cinc galletes i una poma, tinc molta fam perquè anit passada no vaig sopar res.

Arriba a l'institut i vaig directament a classe de valencià.

M'enduc una sorpresa quan òbric es llibre i veig totes ses pàgines pintades i plenes d'insults. Isc as pati i veig el cel ras. Un xiquet s'acosta a mi i m'escup a postes. Nota com una llàgrima d'impotència s'esvara per sa meua galta. Comença a caminar i a fer-me moltes preguntes: Per què a mi? Què he fet malament? Per què no em poden respectar igual que a tots? Per què em fan sentir diferent des altres? A últim remat, no obtinc cap resposta.